

3) Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme.

Mødet hævet Kl. 4 $\frac{1}{2}$.

Halvfemfindstyvende Møde.

Mandagen den 2den April 1883 Kl. 1.

Sekretæren, Nielsen-Grøn, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevent.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af 2den Behandling af Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme.

Krigs- og Marineministeren (N. Ravn): Det er især i Anledning af det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at jeg tager Ordet idag, og det gjør mig forsaavidt ondt, at han ikke er tilstede. Det ærede Medlem udviklede først Udskilligt om Forskjellen mellem Militarisme og Fædrelandskjærlighed. Jeg forstod ikke meget af denne Betragtning i det Hele; det Resultat, jeg synes, det ærede Medlem kom til, var, at Militarisme er Kjøbenhavns Befæstning, og sand Fædrelandskjærlighed er 100,000 Mand med eller uden Dannevirke i Brynstet. Disse Betragtninger finder jeg imidlertid ingen Anledning til at komme videre ind paa, ligesaa lidt som jeg skal komme nærmere ind paa et andet Punkt, som allerede er berørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes). Det er den Bestyldning, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds kom med overfor Hærens og Flaadens Befalingsmænd,

Officerer og Underofficerer. Han paastod nemlig, at, naar de virke for Forsvarsvæsenets Udvikling, var det med Advancementet for Die. Det ærede Medlem sagde: „— da de Advancementer vare foregaaede, som jo i saa rigt Maal kom de Militære tilgode, da man ligesom havde fortæret de personlige Fordele, som for de Militære vare forbundne med disse Bestemmelser, da begyndte Misfornøielsen atter, da begyndte man igjen at forlange yderligere Bevillinger“. Det forekommer mig dog virkelig at være det Samme som at sige, at, naar de Militære forlange yderligere Bevillinger til Forsvarsvæsenet og virke for Forsvarsvæsenets Udvikling, er dette kun med rent egoistiske Bevæggrunde for Die. Jeg behøver selvfølgelig ikke at protestere imod en saadan aldeles ubesøiet og løs Bestyldning. Den falder kun tilbage paa den, der udslynger den. Efter min Mening drager en Mand, der fremsætter en saadan Bestyldning, kun sig selv ned; men det maa være hans Sag. Den paagjældende Stand, imod hvem Bestyldningen er udslyngt, kan tage sig den overordentlig let.

Hvad det ærede Medlem udtalte om de unge Mænd, som reise om for at virke for Forsvarsvæsenet — unge Mænd, af hvilke nogle ere henved 60 Aar — skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det synes imidlertid, at disse unge Mænds Reiser ere særlig ubehagelige for Udskillige i Fjertallet, og det lader altsaa dog til, at disse Reiser have en Del Virkning. Jeg tilstaar, at oprindelig har jeg ikke været overmaade stemt for denne de Militæres Virkemaade; men naar den, som det synes, har sin gode Virkning, saa er det mig hjært.

Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kom derpaa ind paa, hvad han kaldte Regjeringens Forsvarsplan. Han sagde, at denne Plan betyder Kjøbenhavns Forsvar og ikke Landets Forsvar. „Forsvarsplanen“, sagde han, „kommer til at bestaa dert, at Fjenden kan drage ind i Landet uden Sværdsflag og brandstætte det, medens man samler sine Kræfter her ved Kjøbenhavn — man faar maasse ikke Brug for dem — thi Fjenden har jo Tiden for sig; han kan være meget lidt barbarisk mod Byen, han behøver ikke at løsne et Skud Krudt, han kan cernere Byen, og den vil i kort Tid være færdig, uden at Rogen faar Seilighed til at vise sin Tapperhed og sit Mod.“ Men dette er jo et fuldkomment Fantasi-billede; det er jo slet ikke Regjeringens Plan, der herved kan havees for Die, aldeles ikke. (Ufbrydelse). Jeg vil tillade mig, hvis de ærede Medlemmer tillade det, ganske kort at omtale, hvorledes det er gaaet med For-